

Het 'Zwitserse onderzoek': een referentiekader voor GGD e.a. publieksoplichters

SANDALFON komt voort uit Stralingsvrij Kind en is een gespecialiseerde werk/actiegroep van **Stichting Stralingsarm Nederland (SAN)**. De werk/actiegroep zet zich onder meer in voor:

- **Rehabilitatie en naleving van Grondwetartikelen 7, 10, 11, 20, 21 en 22**
- **De bescherming van kinderen en gezinnen tegen gedwongen bestraling met microgolven en het weren van Wi-Fi uit scholen.**
- **Invoering van de Dr. Neil Cherry-norm voor gevelbelasting en de baubiologische standaard voor kinderdagverblijven, scholen en kinderslaapkamers**
- **Eerlijke voorlichting over straling op basis van realistische risicoprognoses en onafhankelijke wetenschap.**
- **Het ter verantwoording roepen van lokale politici en het vergemakkelijken van toekomstige strafrechtelijke opsporing en vervolging bij gezins/kindermishandeling met straling**
- **Het expliciet stoppen van Draadloos Groningen en het daarbij streven naar een voorbeeldfunctie voor burgers in andere steden met een Mu-Fi-dreiging.**

SANDALFON onderhoudt direct contact met diverse nationale en internationale organisaties, topwetenschappers, baubiologen, en gespecialiseerde juristen. Onze standpunten en voorlichting zijn in lijn met het Europarlement, het Europees Milieu Agentschap (EEA), het nu toonaangevende BioInitiative Report, de Internationale en Europese Rechten van de Mens, de Nederlandse Grondwet en inmiddels duizenden appels ondertekende artsen en medici die trouw bleven aan de Eed van Hippokrates

De insteek van **SANDALFON** is **kennisdemocratisch**. In dit stadium van het informatietijdperk is het absurd en daarom niet meer van deze tijd informatie achter te houden of bewust te demoniseren of te vervuilen met behulp van pers en media en zogenaamd democratische beslissingen te baseren op desinformatie. Dit terwijl de burger vaak ook nog veel beter specifiek geïnformeerd is dan de doorsnee bestuurder/politicus en dit spelletje doorheeft. De desinformatie rond de impact van constante blootstelling aan (gedwongen) bestraling en het bewust monddood, belachelijk en rechteloos maken van stralingsslachtoffers heeft een kankerachtig en vernietigend effect op onze democratie, de Trias Politica, rechtstaat, vrije pers en menselijke waardigheid. Ook om deze reden moet het huidige inhumane stralingsbeleid van overheden, met dat van Gemeente Groningen voorop, onmiddellijk veranderen en worden omgepoold naar een niveau dat een 21ste eeuwse kennisdemocratie waardig is.

Gemeenten en GGD-en verwijzen vaak naar het zogenaamde 'Zwitserse onderzoek' dat zou bewijzen dat UMTS geen kwaad kan en vervolgens wordt dit onderzoek in het algemeen aangewend om stralingsrisico's af te wimpelen. Feit is dat dit onderzoek van gesjoemel aan elkaar hangt en werkelijk geen enkel bewijs levert voor noch de "veiligheid" van UMTS noch die van welke andere langdurige blootstelling aan microgolfstraling. De opzet en uitvoering was verre van realistisch, er werd geknoeid met outliers, de ruwe onderzoeksdata worden nog steeds niet vrijgegeven en het signaal was UMTS-achtig i.p.v. een UMTS-sigitaal. Het was GEEN exacte replica van het TNO-Cofam onderzoek, het onderzoek werd betaald door licentiegeld vangende overheden en de telecom en was dus NIET onafhankelijk, wat de weigering van ruwe data en het amateuristische geknoei met outliers verklaard. Tot slot trok vlak er na Prof. Zwamborn zelf de conclusie (in een geïrriteerde uitval naar Pieter van Geel) dat het geen enkele zekerheid bood inzake de gezondheidsrisico's van UMTS. Dezelfde Zwamborn die later zou meewerken aan een bijna nazistisch persbericht waarin gesuggereerd wordt dat mensen stralingsklachten ervaren wanneer ze *het vermoeden hebben bloot te staan aan straling*. Het bericht lag in de industrieel fascistische lijn van de WHO om dankzij Warnke en Goldsworthy e.v.a. solide wetenschappelijk bewijsbaar stralingsleed en elektrohyper-sensitiviteit te psychologiseren met bulshittermen als 'risicobeleving'). Waarmee de erfenis van witteboorden-kindermishandelaar en wetenschapvervalser Michael Repacholi wordt voorgezet. (Zie de Sandalfon factsheet Blootstellingsnormsleugens) In deze factsheet leest u ongecensureerd het hele verhaal rond het Zwitserse onderzoek inclusief het commentaar van Zwamborn op de CDA-er Van Geel, wiens leugen dat UMTS veilig zou zijn als gebleken zou zijn uit het Zwitserse onderzoek hersenloos en de Code van Bordeaux weer eens met voeten tredend door de Nederlandse pers werd ge-cut & paste:

Even een voorbeeld van Zw.Ond-misbruik:

Monet waar onder de gezamenlijke Mobiele Netwerkoperators Nederland zich verenigd hebben stuurt op 5 oktober 2006 een brief naar Nederlandse gemeenteraadsleden waarin de onderstaande citaten staan:

"Zwitsers onderzoek

Op 6 juni 2006 zijn de resultaten bekendgemaakt van het veelbesproken Zwitserse onderzoek naar mogelijke effecten van UIVITS op het welbevinden en het cognitieve functioneren van mensen. Dit onderzoek betreft een replicatie-onderzoek van het Nederlandse onderzoek van TNO uit 2003. In het onderzoek is rekening gehouden met de kritiek op het TNO-onderzoek. De onderzoekers hebben getracht een verband te vinden tussen het ervaren welbevinden en de cognitieve functies van mensen, en de radiogolven van UMTS. Zij hebben dit verband *niet* aangetroffen. Een door het Antennebureau

vertaalde samenvatting van het onderzoek is bij deze brief gevoegd. De uitkomst van het Zwitsers onderzoek is in lijn met het standpunt van de WereldgezondheidsOrganisatie (WHO). Op 25 mei 2006 bevestigde de WHO nogmaals dat er geen gezondheidsrisico te vrezen is van de elektromagnetische velden van basisstations voor mobiele communicatie. (Factsheet 304 van de WHO treft u bij deze brief aan). Wereldwijd zijn al duizenden onderzoeken gedaan naar mogelijke gezondheidsaspecten van radiogolven. Deze onderzoeken zijn door de WHO beoordeeld en brengen haar tot de volgende conclusie:

"uit al het tot nu toe verzamelde bewijs geen aanwijzing volgt voor enige nadelige korte of lange termijn gezondheidseffecten ten gevolge van RF-velden voortkomend uit basisstations."

Feiten voor fictie

De technologie die GSM en UMTS mogelijk maakt is dezelfde die we al vele decennia gebruiken voor onder meer radio en televisie (zie bijgevoegd overzicht). Die technologie is beproefd en uitputtend onderzocht. Hoewel sensatieverhalen over UMTS nu eenmaal meer tot de verbeelding spreken, vinden de mobiele operators het van groot belang dat alle betrokkenen zich baseren op de **feiten** en zich niet laten leiden door emotie of geruchten. Het Antennebureau heeft de meest genoemde misverstanden over UMTS op een rijtje gezet. Dit overzicht hebben wij bij de brief gesloten. Daarnaast heeft MoNet een overzicht opgesteld van de belangrijkste feiten van GSM en UMTS (facts & figures GSM en UMTS). Goede communicatie over dit onderwerp is essentieel. Wij staan er voor open om u, of bewoners van uw gemeente, van informatie te voorzien."

.....//.....

Het grote probleem van bovenstaande onzin is dat gemeenteraadsleden er in de regel intrappen en doorgaans geen zin hebben zich serieus in de materie te verdiepen met alle desastreuze gevolgen voor de volksgezondheid en mensenrechten vandien. De WHO heeft in de verste verte geen duizenden onderzoeken beoordeeld naar de gevolgen van straling op de gezondheid, zoals Monet beweert. Dit is heel simpel glashard gelogen! Sterker nog de WHO wordt door wetenschappers over de hele wereld bestookt met boze brieven, onder andere één waarin E. van Deventer, de opvolgster van Michael Repacholi wordt verweten dat ze van een groep van 14 recente studies waarvan er 10 op verontrustende effecten van straling op de gezondheid wijzen de conclusies niet verwerkt in een nieuwe WHO-statement inzake stralingsrisico's. De WHO werkt enkel tegen en is alleen druk met het psychologiseren van lichamelijke klachten ten behoeve van de telecom, overheden en vooral die van de VS; inmiddels al langere tijd een publiek geheim. Wat betreft de kop 'feiten voor fictie' is de overijverige brieven-schrijver van Monet zelf duidelijk rijp voor een (om zelf in te vullen). Alle onderstaande stukken bevestigen dit.

1 Wat u niet mag weten over het 'Zwitserse onderzoek' en hoe de eindconclusie van dit onderzoek door Pieter van Geel deformeert tot knalharde leugen en landelijk wordt ingezet ondersteund door een kritiekloze Nederlandse pers

Een Nederlands baubioloog die al vanaf de jaren tachtig met deze materie werkt vertelde mij dat Professor Zwamborn, lid van de Gezondheidsraad en leider van het TNO-cofam-onderzoek, in 2005 meerdere malen moest afreizen naar Zwitserland omdat men daar bezig was met een "replica" van dit onderzoek onder leiding van Peter Acherman. Het Antennebureau bericht over de financiering hiervan iets dat de "objectiviteit" ervan meteen al een bijmaakje geeft (met het in opdracht van T-Mobile uitgevoerde en later door de telecom en bevriende wetenschap geblacksheldde Ecolog vers in het geheugen):

"Het onderzoek is voor 60% gefinancierd door de overheid (Zwitserse ministeries voor Volksgezondheid (FOPH), voor Communicatie (OFCOM) en voor Milieu (FOEN), de Zwitserse Communicatie Commissie (ComCom) en de Nederlandse ministeries van EZ, VWS, VROM en SZW) en voor 40% door de industrie (Swisscom Mobile AG, Orange en sunrise). De totale kosten van het onderzoek bedroegen 723.000 CHF. De organisatie en coördinatie van de financiering was in handen van de Stichting voor Onderzoek naar Mobiele Communicatie (Forschungsstiftung Mobilkommunikation; Research Foundation on Mobile Communication). Deze stichting heeft ook het contract met de onderzoekers afgesloten waarin onder andere de onafhankelijkheid van de onderzoekers ten opzicht van de financiers is gewaarborgd."

Die "replica" van TNO-Cofam was erg belangrijk voor de telecom en overheid omdat de uitslag van het dat onderzoek zoals zoveel andere onderzoeken hier een forse bedreiging vormde. De make over moest andere uitslagen opleveren en zou dat wat de uitkomst in de woorden van de baubioloog die ik sprak ook sowieso bij voorbaat doen. Rara hoe kan dat, want het gaat hierbij in de ogen van de Gezondheidsraad en GGD om een goed wetenschappelijk opgezet experiment (in tegenstelling tot al die niet commercieel opgezette onderzoeken)?! Dat kan heel simpel om dat Zwitserland als enige land ter wereld in haar wetgeving wetenschappelijke uitslagen die de economie van het land kunnen schaden verbiedt. En dan krijg je inderdaad een gebotoxte variant van TNO-cofam. Het meest merkwaardige is dat, zelfs al zouden deze twee onderzoeken kosjer zijn, en dat zijn ze niet, want een 'UMTS base station-like EMF' mag nooit worden vergeleken met een 'UMTS base station EMF' dat veel zwaarder belastend is (zie hieronder) en die paar afwisselende 45 minuten blootstelling zeggen totaal niets over de lange termijneffecten, dan nog zou er toch op zijn minst een derde onderzoek moeten komen om de fifty-fifty stand in de verschillende uitkomsten op te heffen.

In 2006 beschikte staatssecretaris Pieter van Geel niet over het eindrapport van het Zwitsers onderzoek, maar slechts over een artikel in een Amerikaans tijdschrift dat hier over ging en zorgde ervoor dat bijna alle dagbladen in koor 'UMTS is veilig' zongen met vette voorpaginakoppen. Peter Acherman, leider van het Zwitserse "cofam-replica"-onderzoek concludeerde echter letterlijk: *"Regarding the implications for public health due to widespread exposure in the living environment, no conclusions about long-term effects of UMTS base station-like EMF can be drawn from the present study, as only short term exposure was applied."* Deze conclusie gelijkstellen aan "UMTS is veilig" is dus even bedrieglijk als onverantwoord. De epidemiologische studies geven immers keer op keer wel consequent dezelfde alarmerende antwoorden op de vraag naar de gezondheidsrisico's van *langdurige, chronische bestraling* (om welke draadloostecnologische frequenties het daarbij gaat blijkt eveneens uit onderzoek niet erg relevant). Van Geel beschikte overigens *niet eens* over het Zwitsers rapport van Acherman (*UMTS Base Station-like exposure, well being and cognitive performance*), werd hierover door Rechtsbureau BAWA op de vingers getikt en heeft de Tweede Kamer zijn uitleg daarover moeten geven. Van dit nationaal schandaal is echter in tegenstelling tot het als volstrekt vals ontmaskerde bericht "UMTS is veilig" niets in de kranten verschenen. Met het "cofam-replica onderzoek" uit 2005/6 is, zo blijkt nu uit nader onderzoek ook nog eens flink gesjoemeld (zie o.a. de outliers-correspondentie BAWA / Eric van Rongen gepubliceerd op www.stopumts.nl). Een van de proefpersonen moest bijvoorbeeld al na korte tijd de opstelling verlaten wegens hevige misselijkheid. En let u goed op: er was slechts sprake van "UMTS Base Station-like exposure", beslist niet van blootstelling aan een normale

UMTS-mast. Slechts 4 van de 8 kanalen waren actief waaronder niet het kanaal dat de meeste belasting veroorzaakt. Verder heeft men van 3,7 tot 6,5 % outliers (afwijkingen op het gehoopte eindresultaat van een grafiek) weggemoffeld. Ook was dus de rol van het datakanaal van de zender in het experiment niet representatief voor een real life situatie terwijl alle schade genoemd in de epidemiologische onderzoeken er nu juist op wijzen dat de klachten voor een zeer belangrijk deel door dit actief datakanaal veroorzaakt worden. Ingenieur Edwald Goes ontmaskerde dit eerder terecht als volksverlakkerij:

“UMTS signaal betrof slechts organisatiekanaal zonder actief datakanaal

www.mediadesk.unizh.ch/downloads/sum_e.pdf

"4 The UMTS signal had a carrier frequency of 2140 MHz and corresponded to a UMTS base station FDD mode (frequency division duplex) downlink configuration with **no active voice calls comparable to an early morning situation**). The UMTS signal format was identical to the one used in the TNO study using the same control and synchronization channels." Dit was bij het TNO COFAM onderzoek ook het geval. Maar om net als van Geel vervolgens te concluderen dat UMTS basisstations veilig zijn, terwijl ze maar 10% van de bandbreedte (en het totale vermogen) benutten, is volksverlakkerij.

Sterke voorbeelden van hoe de burger op grove en onverantwoorde wijze misleid wordt inzake 'draadloos & veiligheid' op basis van een grondwetomzeiling door de overheid in de vorm van een hoger politiek convenant. (Zie punt 4:21 voor uitgebreider commentaar)

2 krantenbericht: “Van Geel opgelucht na umts studie”

Een van de zeldzame Nederlandse kranten die journalistieke eer nog een beetje serieus nam bij de Jip-en-Janneke-politiek van Van Geel was het Reformatorisch Dagblad. Ze plaatsten zowel het artikel met de kop 'Van Geel opgelucht na umts-studie' als het ongezouten commentaar van prof. dr. ir. Peter Zwamborn, leider van het TNO-Cofam onderzoek en assisterend bij de Zwitserse "herhaling", die behoorlijk geërgerd lijkt (4:4:b) over Van Geel's voorbarige conclusies.

Bron: Reformatorisch Dagblad woensdag, 07 juni 2006

Wetenschapsredactie

DEN HAAG - Staatssecretaris Van Geel is opgelucht over de uitkomsten van een Zwitsers onderzoek naar umts-zendmasten. "Er is geen nadelig effect gevonden, ook niet een beetje", zo verklaarde de bewindsman dinsdagmiddag in Den Haag voor een afgeladen zaal met journalisten. Via een onlineverbinding met Zürich kregen die de uitkomsten van de Zwitserse studie voorgeschoteld, voorzien van een toelichting van de drie belangrijkste onderzoekers. Zij benadrukten dat de resultaten van hun studie slechts de effecten van kortdurende blootstelling aan umts-elektromagnetische velden weergeven en dat er geen conclusies kunnen worden getrokken ten aanzien van langdurige blootstelling aan straling van umts-antenne-installaties. Van Geel trok de cirkel breder en stelde dat uit "tientallen andere studies

blijkt dat umts-straling ook op de lange termijn veilig is." "Bovendien is er geen wetenschappelijke grondslag voor twijfel", aldus de staatssecretaris. Tegelijk kondigde de bewindsman de opzet aan van een breed onderzoeksprogramma rond elektromagnetische velden en gezondheid. "Niet omdat er reden is voor zorg, maar om deskundigheid te bevorderen en een vinger aan de pols te houden bij nieuwe

ontwikkelingen.” Ook komt er een wetenschappelijk kennisplatform waar burgers, overheden en bedrijven terecht kunnen voor vragen over gsm- en umts-straling. Tegelijk met de presentatie van de onderzoeksresultaten werd het 38 pagina’s tellende artikel met de beschrijving van het umts-onderzoek in het tijdschrift *Environmental Health Perspectives* op internet vrijgegeven (www.ehponline.org). De effecten van umts-elektromagnetische velden werden onderzocht bij 33 elektrogevoelige en 84 niet-elektrogevoelige deelnemers, in totaal drie keer zo veel proefpersonen als in het TNO-onderzoek uit 2003. De deelnemers moesten gedurende drie kwartier tijdens drie sessies -een sessie per week- achter een computer testjes uitvoeren en achteraf een vragenlijst over hun welbevinden invullen. Tijdens één sessie werden ze niet blootgesteld aan umts- straling, tijdens een tweede sessie aan een veldsterkte van 1 volt per meter en tijdens een derde sessie aan een veldsterkte van 10 volt per meter. De computer bepaalde de volgorde van de sessies. Deelnemers noch onderzoekers wisten wanneer de proefpersonen werden blootgesteld. Tijdens de twee sessies waarin de umts-straling werd ingeschakeld, werden geen veranderingen in het welbevinden gesignaleerd ten opzichte van de controlesessie zonder straling. De stichting StopUMTS benadrukt dat de uitkomsten van de Zwitserse studie alleen betrekking hebben op de korte termijn en niets zeggen over blootstelling gedurende langere tijd. Een woordvoerder van MoNet (Mobiele Netwerkoperators), waarin KPN, Vodafone, Orange, Telfort en T-Mobile zijn vertegenwoordigd, vindt de conclusies van het onderzoek “erg prettig om te horen.” Hij gaat ervan uit dat de gemeenten die hebben gezegd te zullen wachten op het onderzoek, nu hun beleid aanpassen. “Een gemeentebestuur heeft de taak te oordelen op basis van feiten en niet op grond van emoties, een situatie die zich in sommige gemeenten voordeed.” Ook staatssecretaris Van Geel rekent erop dat de ongeveer zeventig gemeenten die weigerden masten te plaatsen nu wel toestemming geven. “We leven niet in een bananenrepubliek en de rijksoverheid bepaalt op dit terrein de kaders.” De Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) verwacht ook dat de gemeenten die eerder hun beleid hebben gewijzigd, hun beleid zullen aanpassen. Of alle gemeenten overstag gaan, valt echter nog te bezien. Wethouder Aarts van Tilburg, die vergunningen voor nieuwe umts-masten opschoot, stelt dat de uitkomst van het Zwitserse onderzoek “zeker consequenties zal hebben voor het beleid.” Maar de gemeente Haarlemmermeer wil de masten uit de woongebieden blijven weren. Er lopen nog drie studies rond umts: in Japan, Denemarken en Engeland. De resultaten van het Japanse onderzoek worden binnenkort verwacht. Inmiddels staan in Nederland ongeveer 3500 umts-zendinstallaties met drie antennes. Voor een goede dekking van een landelijk netwerk zijn ongeveer 20.000 installaties nodig, meldt het Antennebureau.

3 TNO Cofam-onderzoeksleider en Gezondheidsraad-lid Peter Zwamborm ergert zich aan onzinnige persmededelingen over het Zwitsers onderzoek door Pieter van Geel

Umts-studie laat nog vragen open

Bron: Reformatorisch Dagblad woensdag, 07 juni 2006 - Wetenschapsredactie

DEN HAAG - Het Zwitserse onderzoek naar de effecten van umts-straling geeft niet alle antwoorden waar de maatschappij op zit te wachten. Dat stelt prof. dr. ir. Peter Zwamborn in reactie op de dinsdag gepresenteerde resultaten van de Zwitserse umts-studie. Zwamborn was onderzoeksleider van de TNO-studie uit 2003 naar effecten van gsm- en umts-straling. De TNO-onderzoeker heeft kritiek op de uitspraak van staatssecretaris Van Geel dat nu ondubbelzinnig is aangetoond dat umts-straling niet schadelijk is. "Dat is met 100 kilometer per uur uit de bocht vliegen. Deze studie richt zich op de effecten op korte termijn, wat de eventuele effecten op de lange termijn zijn, weet nog niemand." Zwamborn stelt dat het Zwitserse onderzoek deskundig is uitgevoerd, maar zou graag meer inzicht hebben in de toegepaste correctiefactoren bij bepaalde uitkomsten. "Als een uitkomst buiten het verwachte bereik ligt, kun je die eruitgooien vanuit de gedachte dat de waarneming niet klopt. Hoe dat in deze studie is gebeurd, is me niet duidelijk." Zwamborn zegt met name getroffen te zijn door de psychosociale factoren die spelen rond de problematiek. "Als iemand bang is voor straling, kan dat gevolgen hebben. In de loop der jaren heb ik mensen huilend aan de telefoon gehad. Ze sliepen niet meer en vroegen of ik nog wat voor hen kon doen. Dat raakte me."

.....
Zwamborn heeft een merkwaardige rol binnen de aanhoudende strijd tussen gepolitiseerde en plausibele wetenschappelijke conclusies rond straling en gezondheid. Hij is als iemand die ten opzichte van het stralingsverzet perspectief in het foute kamp zit de enige met een menselijk gezicht. Wat ik wel verbijsterend blijf vinden is de hele opzet van TNO-Cofam en Zwitserland aangezien er helemaal niets relevant getest wordt in die onderzoeken als je een real life situatie wetenschappelijk wilt beoordelen waarbij mensen continue en dan weken, maanden, jaren aan umts of andere ellende blootstaan. Bij mij (B.A.) steeg de bloeddruk bijvoorbeeld plotseling naar 150 onderdruk 200 bovendruk een week nadat ik zonder dat te weten was blootgesteld aan een in werking gezette umts-mast vlakbij ons huis en precies op ons huis gericht. Zo'n week met die paar sessies van 45 minuten blootstelling die telkens worden onderbroken waarin weer recuperatie kan plaatsvinden had waarschijnlijk dat effect niet gegeven of veel lichter. Ook is zeer merkwaardig dat er geen uitgebreide bloed en urinetesten zijn genomen en alleen naar het cognitief functioneren en welbevinden is gekeken met behulp van vragenlijsten. Ik denk dat je een dergelijk onderzoek onmogelijk als wetenschappelijk kunt bestempelen, laat staan, zoals Van Geel, Monet, Antennebureau (EZ) en de Gezondheidsraad/GGD doen het tot enig toonaangevend onderzoek verheffen om zeer verregaande uitspraken over straling en veiligheid te doen.

4 Rechtsbureau BAWA dwingt Pieter van Geel aan de Tweede Kamer te bekennen dat hij helemaal niet beschikte over het Zwitserse onderzoeksrapport

citaat uit mededeling BAWA op stopumts.nl

Staatssecretaris Van Geel had (...) aan de Tweede Kamer onder druk van ons kantoor toegegeven dat hij niet beschikt over het Zwitsers onderzoeksrapport en niet beschikt over de gegevens en niet beschikt over de ruwe computerdata en niet beschikt over de gegevens en nulpuntmeting van het onderzoek. Er is geen Zwitsersonderzoeksrapport. Alleen is er een artikel in een Amerikaans tijdschrift. Staatssecretaris Van Geel heeft de Tweede Kamer moeten toezeggen dat hij alsnog de gegevens, als ze bestaan, vanuit Zwitserland aan de Tweede Kamer moet laten toekomen.(ik verwijst naar de Tweede Kamerverhandelingen die U kunt lezen op de website van het Parlement)

5 FSM weigert de ruwe onderzoeksdata van het Zwitserse onderzoek openbaar te maken, zodat ze zelfs niet door Zwamborn zelf getoetst kunnen worden

uit: Dossier: Algemeen stopumts.nl

BAWA: Belangrijke mededeling - Haaksbergen, 24 december 2006

Staatssecretaris Van Geel (VROM) laat in brief aan Rechtspraak BAWA te Haaksbergen weten dat FSM (het Zwitserse onderzoeksinstituut) weigert om de ruwe onderzoeksdata van het Zwitserse ETH (TNO-replicatie Cofam)UMTS onderzoek openbaar te maken. Dit betekent dat het COFAM II onderzoek (het litigieuze Zwitserse onderzoek) niet op correctheid getoetst kan worden. Zelfs Prof. Dr. Ir. Zwamborn van TNO, bekend van COFAM I, had nog vragen en bedenkingen bij het COFAM II onderzoek, met name over/bij de toegepaste statistische correcties

6 De Zwitserse aap komt bij stopumts.nl tot en met de staartpunt uit de mouw dankzij commentaar van oplettende wetenschappers

uit: Dossier: Algemeen stopumts.nl

woensdag, 29 oktober 2008 - Mededeling van BAWA-Haaksbergen:

Het verkregen materiaal ..// [= materiaal over outliersgesjoemel bij grafieken Zwitserse onderzoek via WOB door BAWA losgepeuterd bij Gezondheidsraad / Eric van Rongen]..// is door ons kantoor doorgeleid naar mevrouw Frederique Ries (Lid van de Commissie milieubeheer en lid sub-commissie mensenrechten van het Europees Parlement) in haar hoedanigheid van rapporteur resolutie van 17.06.2008 procedure 2007/2252(INI) met interventieverzoek.

Uit academische hoek kregen wij de eerste op-en-bemerkingen welke U onderstaand aantreft.

De vraag is of het juist is om tot 6.5% van de subjecten als outlier te bestempelen. Het minste wat de Zwitsers hadden kunnen doen is om de scores inclusief outliers te vermelden. Zeker in het licht van de schatting dat ~ 5-8% van de mensen veel gevoeliger zijn dan anderen. Het er uit laten zou het hele onderzoek nog waardelozener maken dan het in zijn opzet al was. Een acceptabel alternatief zou geweest zijn om per test details te geven van het hoe en waarom bepaalde mensen niet meegenomen zijn in de statistische analyse. Bijvoorbeeld: "subject nummer 12 werd na 7 minuten blootstelling misselijk en kon de test niet afmaken" etc.

De opmerking "Over all subjects the percentage of excluded outliers

ranged between 3,7 and 6,5 % rendering an influence on the final results highly unlikely" is dubieus; het uitsluiten van een klein aantal resultaten kan heel makkelijk het verschil maken tussen wel en niet statistisch significant verschil. Dit is overigens 1 van de 2 klassieke trucs om - afhankelijk van je wens - al dan niet een significant verschil tussen twee groepen te vinden. Gewoon wat resultaten er uit halen totdat het verschil wel/niet significant meer is. De tweede truc is om als je wel een significant verschil vindt tussen twee groepen, 1 van de twee groepen te verdunnen (of te 'vervuilen') totdat je geen significant verschil meer vindt. (als voornoemde truc wordt toegepast in wetenschappelijk onderzoek vindt men alsdan ook geen hoger percentage oor-tumoren.

De Zwitsers hebben kennelijk in plaats van reaction time (in milliseconde) gekozen voor het aantal correcte antwoorden per seconde. Het is in dit opzicht dus geen exacte replicatie. TNO Cofam beschouwt reaction time als een belangrijke verandering.

Vergeleken met placebo exposure vond TNO Cofam significante verschillen. Vergeleken met blootstelling aan 900 MHz bij groep A (with complaints) en aan 2100 MHz bij groep B (without complaints) vond men een significante toename van de reaction time, maar niet bij 1800 MHz en 2100 MHz bij groep A en evenmin bij 900 MHz en 1800 MHz bij groep B.

Antwoord van de Zwitsers op de vraag van Van Rongen: een normale verdeling is nodig, anders kun je de variantie niet analyseren. De reaction time moet om die reden getransformeerd worden, stellen de Zwitsers, volgens hen is dat een standaardprocedure. Een exacte replicatie van het TNO Cofam onderzoek is het in ieder geval niet.

TNO Cofam heeft een extreme uitslag (subject 21) verwijderd om de analyse niet te verstoren.

Het is zeer de vraag of je in het geval van gevolgen van effecten van elektromagnetische velden uit kunt gaan van een eenvoudige normale verdeling. Waarschijnlijk is de verdeling zeer breed, is het dus niet correct om extreme uitslagen te verwijderen en moet de groep groot zijn.

Mogelijk hebben de Zwitsers foute antwoorden verwijderd niet omdat ze incorrect waren, maar omdat ze gepaard gingen met significante of extreme uitslagen. Dat zou uit de originele aantekeningen moeten blijken. De parameter "aantal correcte antwoorden" is niet ongewoon, maar ik zie niet in waarom de reaction time moet worden gecorrigeerd voor incorrecte antwoorden. Als het geven van incorrecte antwoorden na een relatief lange reaction time significant zou toenemen bij blootstelling, dan moet dat wel gemeld worden. Het zou ook goed zijn om te melden hoeveel correcte en hoeveel incorrecte antwoorden er waren. Er is geen reden om niet zowel de reaction times van correcte antwoorden als de reaction times van incorrecte antwoorden te publiceren.

Naar mijn mening is het antwoord "het is een standaardprocedure" niet bevredigend.

Onderscheid maken tussen correct en incorrect kan wel een normale procedure zijn, maar weglaten van reaction times niet. Juist niet in een onderzoek waarin een incorrect antwoord met lange reaction time zou kunnen samenhangen met de blootstelling.

Het geven van een incorrect antwoord zou kunnen samenhangen met een verminderde cognitieve prestatie als gevolg van blootstelling. Je kunt dat niet gewoon weglaten. Ik kan me wel voorstellen dat je reaction times op drie manieren bekijkt: totaal, correct en incorrect. Wel alle drie vermelden, lijkt me. Of tenminste medelen of uit reaction times totaal of incorrect wel of niet significante resultaten kwamen.

Dat is de vraag: kwamen er significante resultaten uit het onderzoek voor wat betreft reaction times (correct and incorrect) en reaction times (incorrect)?

De Zwitsers hebben per onderdeel van de test 3,7 tot 6,5 procent van de resultaten buiten de statistische analyse gehouden vanwege een grote numerieke afstand tot de andere resultaten. Als ik het goed heb is dat percentage bij TNO Cofam aanzienlijk lager, want te lezen valt dat er twee proefpersonen van analyse zijn uitgesloten, een vanwege technische problemen en de ander vanwege extreme resultaten bij de geheugentest, groep A.

Als het zo is dat de extreme resultaten die de Zwitsers hebben uitgesloten wel degelijk gewone resultaten door gevolgen van effecten van blootstelling zijn, dan is het onderzoek waardeloos.

De SAR van de helft van de mensen is meer dan tweemaal hoger of lager dan de gemiddelde SAR (RIVM, 861020007, blz. 30 van 127). Waarschijnlijk komt een SAR van viermaal of zesmaal zo hoog als het gemiddelde dus ook regelmatig voor.

Naar mijn mening is het niet juist om outliers uit te sluiten c.q. niet expliciet te vermelden in een onderzoek waarin extremen deel uitmaken van de normale verdeling. Ik kan me voorstellen dat outliers uitgesloten worden omdat zij bij de statistische analyse teveel invloed hebben binnen een te kleine groep, maar dan moet dat expliciet vermeld worden met de aanbeveling om een veel grotere groep te onderzoeken. T.a.v. geneesmiddelen lezen wij onderstaande mededeling.

Verkregen resultaten stroken niet altijd met de inzichten of de verwachtingen van de onderzoeker. Zulke resultaten kunnen worden genegeerd om het onderzoek te concentreren op de onderdelen die wél overeenkomen met de verwachtingen. Hoewel die neiging begrijpelijk is, doet zij, als men er aan toegeeft, afbreuk aan de kwaliteit en de betekenis van het onderzoek. In beginsel moeten alle uitkomsten en resultaten in de verwerking en de analyse worden betrokken. Het moet duidelijk zijn wat de frequentie is van de gevonden verschijnselen, of de resultaten significant zijn en wat de reikwijdte is van de conclusies. Voor de toetsing moeten de juiste statistische technieken worden gebruikt. Ook in de verslaglegging van onderzoek is het streven naar volledigheid geboden, hoewel selectie onvermijdelijk blijft. Een wetenschappelijke publicatie is een reconstructie van een onderzoeksproces, maar onderzoeksresultaten moeten kunnen worden gecontroleerd en gereproduceerd. Details die tijdens uitvoering van het onderzoek onbelangrijk lijken, kunnen relevant zijn voor de controle of replicatie van een experiment of observatie. Nauwkeurige en zo volledig mogelijke informatie over de gang van zaken bij het oorspronkelijke onderzoek is dan essentieel.

Het streven naar volledigheid staat echter niet op zichzelf. Het is gerelateerd aan de probleemstelling van het onderzoek en die behoort juist selectief te zijn. Aan bevindingen die geen betrekking hebben op de gekozen vraagstelling wordt in de rapportage gewoonlijk voorbij gegaan. Die noodzakelijke selectiviteit mag echter niet worden gebruikt om de resultaten mooier voor te stellen dan ze zijn. Opvallende of uitzonderlijke uitkomsten verdienen speciale aandacht. Het zonder meer weglaten van deze "uitbijters" is niet alleen ongeoorloofd, het is ook onverstandig. Uitbijters kunnen aanleiding zijn voor nieuwe inzichten. Sterk afwijkende bevindingen verdienen daarom aparte aandacht, zowel gedurende het onderzoeksproces als in de rapportage.

Ik raad studenten en onderzoekers aan juist die uitbijters kritisch te bekijken. Daar zit vaak de vernieuwing. De ontdekking dat mensen op grond van genetische aanleg verschillend reageren op geneesmiddelen, is tot stand gekomen doordat een onderzoeker ontdekte dat hijzelf als proefpersoon een "uitbijter" was en dat verschijnsel verder ging uitzoeken, aldus een farmacoloog)

7 De Gezondheidsraad acht de Zwitserse kwakzalverij en beunhazerij desondanks van groot belang

citaat uit: Elektromagnetische velden: Jaarbericht 2006 - 15 februari 2007

UMTS en DECT zijn systemen waarmee draadloos gecommuniceerd kan worden. Sommige mensen vragen zich af of blootstelling aan de radiogolven van UMTS-zendmasten of DECT-basisstations en - telefoons in huis gezondheidsproblemen kunnen veroorzaken. Recent onderzoek geeft hiervoor echter geen aanwijzingen. Dit schrijft de Gezondheidsraad in het vierde Jaarbericht Elektromagnetische Velden, dat vandaag verschijnt. Belangrijk zijn vooral de resultaten uit een recent Zwitsers UMTS-onderzoek, die eerdere bevindingen van TNO weerspreken. In het TNO-onderzoek, het eerste in zijn soort, leek blootstelling van proefpersonen aan UMTS nog te leiden tot minder welbevinden. Dat resultaat werd in Zwitserland echter niet gevonden. Aan dit Zwitserse onderzoek moet het sterkste gewicht worden toegekend, gezien de verbeterde onderzoeksopzet. Over de toepassing van DECT zijn op dit moment geen onderzoeksgegevens bekend die duiden op nadelige gezondheidseffecten.

8 Het experiment aan de Lund Universiteit t.o.v. het Max Planck instituut. En wie kwam nogmaals op dat idee om TNO-cofam en de Zwitserse opvolger als deugdelijke wetenschap neer te zetten?

Bij het Zwitsers onderzoek werden gedurende een week de proefpersonen drie keer per dag 45 minuten blootgesteld aan een onrealistisch residu van wat een UMTS-straal moest voorstellen. Even twee onderzoeken naar de wat langere blootstelling aan straling. De eerste is die van het *Max-Planck Instituut*, gehouden in 1997 in Berlijn. De resultaten van dit onderzoek lijken geen verband aan te tonen tussen blootstelling aan zendmaststraling en het doorbreken van de hersen-bloed-barrière. Een ander onderzoek uit 2003, uitgevoerd in Zweden door de Lund Universiteit toont echter een heel significant effect aan. Hoe kan dat? Heel simpel; het Max Planck Instituut trok haar conclusies al na 7 dagen (het nut hiervan is volstrekt onduidelijk wanneer je bedenkt dat in geval van zendmastbelasting de blootstelling jaren achtereen kan aanhouden.) De Lund Universiteit inspecteerde de rattenhersen pas na 60 dagen en toen was ook het goed mis. Op vergelijkingsfoto's zie je zoveel zwarte plekken in het hersenweefsel dat het in die twee maanden blootstelling aan zendmaststraling in een stuk komijnkeas lijkt te zijn veranderd. Je wilt er gewoon niet aan denken dat onze kinderen dankzij die fantastische Gezondheidsraad en slippendrager de GGD nog veel langer aan bestraling door telecomproviders blootstaan. De meeste kinderen worden in Nederland en andere Europese landen al jaren continu bestraald met nog geen enkel uitzicht op verbetering; in tegendeel.

Het enige wat in Zwitserland bewezen werd, is dat men, met een slag om de arm voor Zwamborn, inzake de kwestie 'straling & veiligheid' gepolitiseerde wetenschapsfilosofische afspraken heeft gebruikt waarbinnen zonder enige argumentatie de plausibiliteitfactor en empirie taboe zijn en men dit consequent identiek stelt aan serieuze wetenschap. Kortom "wetenschap" zoals Repacholi dat graag ziet; wetenschap als opium voor het volk.